

ODBIJAĆ SIĘ (1) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-); a jasne.

inf odbijać się. ◇ [*praes 3 pl* odbijają się. ◇ *con 3 sg m* by się odbijał.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w. s.v. odbić.

1. Uwalniać się siłą:

Zwrot: »z niewolej odbijać się«: Więć wciśnione poľpolńtwo/ iákoby nam z tey niewoley odbijać ábo wybijać lie pomagáło/ zoftáwuię bącznym. *PowodPr 70.*

Szereg: »odbijać ábo wybijać się«: *PowodPr 70 cf Zwrot.*

2. [Kierować się w przeciwną stronę napotkawszy na swej drodze jakąś powierzchnię:

odbijać się o co: áby przeciwko nim [*wiatrom*] vlice murem záftáwiano/ o któryby lie odbiaał/ á do miáftá gwałtownie nie wchodził. *CerGór 86.*]

a. [*O światle; referrí, refringi, replicari Cn [od czego]:* Słoneczne promienie od ziemi odbijają się *J. Latos Kometa, Kraków 1596 Bb (Linde).*]

Synonimy: **2.** *odpadać, odskakować; a. odrażać się.*

Formacje współrdzenne cf BIC SIĘ.

Cf ODBIJAJĄCY, ODBIJAJĄCY SIĘ, ODBIJANIE, ODBIJANIE SIĘ